

[Povlsen.]

Universitet og tilbyder en Aflastning og har alle mulige Betingelser for at kunne gøre det. Naar de kan faa Adgang til at afholde medicinsk Forberedelseseksamen, tilbyder de, som nævnt, at bygge det fysisk-kemiske Institut og eventuelt det biokemiske Institut, som skal til, hvorved de helt ud vil kunne overtage Undervisningen til lægevidenskabelig Forberedelseseksamen og derved i høj Grad aflaste Københavns Universitet. Endvidere har man i Aarhus et Hospitalsvæsen, som er saa godt, som man ikke finder det ret mange Steder, og netop derigennem er der ogsaa Mulighed for, at man kan aflaste den kliniske Undervisning, som arbejder under saa uheldige Forhold her i København.

Saa er der ogsaa Tale om i Aarhus at oprette et Erhvervsfakultet, hvor unge Handelsmænd kunde faa en 2-aarig Uddannelse, og hvor Ledere af store Virksomheder, ogsaa af de store Andelsvirksomheder, kunde faa en i høj Grad gavnlig Uddannelse, ligesom det maaske kunde blive et Grundlag for at arbejde videre til statsvidenskabelig Eksamen og maaske ogsaa til juridisk Eksamen. Det var vist slet ikke uheldigt, om disse Eksaminer blev sat noget nærmere i Forbindelse med hele det praktiske Liv.

Det er jo beundringsværdige Ofre, der er bragt fra Aarhus Kommunes Side med Hensyn til det kommende Aarhus-Universitet, og jeg synes, at nu har Aarhus Kommune og Universitetssamvirket i Aarhus et vist Krav paa at faa den officielle Anerkendelse. Det vil ikke svække Offervillien derovre, tværtimod, der er ingen Tvivl om, at den nok skal vise sig at vinde derved. Man bør give den officielle Anerkendelse nu.

Jeg tror ogsaa, det har nogen praktisk Betydning, at den gives nu, thi en Del af de Beløb, som er tegnet i Aarhus — i Smaaportioner, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, men de er dog naaet op til omkring 1 Mill. Kr., over 800 000 Kr. —, er, saa vidt jeg ved, tegnet under Forbehold af, at Anerkendelsen kommer, ja, de var oprindelig tegnet under Forudsætning af, at Anerkendelsen allerede var kommet, og der er, saa vidt jeg ved, givet Udsættelse allerede 3 Gange, og skulde man nu atter bede om Udsættelse, vilde det ingenlunde være heldigt.

Der er, synes jeg, ikke Tale om andet end, at denne Foranstaltning: Godkendelse af Universitetet i Aarhus, vil betyde en mægtig Besparelse for Statskassen, saa Spørgsmaalet er ikke, om vi har Raad til at gøre det, men Spørgsmaalet er, om vi har

Raad til at undlade at gøre det, og det tror jeg ikke paa nogen Maade, vi har.

Det, der kræves, naar det fysisk-kemiske Institut staaer færdigt — indtil da kræves der intet fra Statens Side —, er 60 000 Kr., og hvis det biokemiske Institut ogsaa skal tages i Brug, kræves der yderligere 24 000 Kr. — det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde 40 000 Kr., men jeg tror, det var anslaaet for højt, saa vidt jeg kan se, drejer det sig kun om 24 000 Kr. — altsaa i alt 84 000 Kr. skulde der ydes, naar disse to Institutter staaer færdige.

Naar man saa tænker paa, hvad jyske Hjem vil spare ved, at de dog i nogle Aar kan holde deres Sønner og Døtre i Nærheden af Hjemmet, og hvad der vil vindes af Værdier, som ikke kan omsættes i Penge — det talte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ogsaa om, og jeg er saa ganske enig med ham deri —, synes jeg, at det Offer, der skal bringes fra Statens Side, er saa ringe, at vi ikke bør tage i Betænkning at give Anerkendelsen nu, hvorefter dette Offer saa maa følge inden saa forfærdelig længe. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har jo skildret, hvad vi kan vente i Retning af Udgifter til Københavns Universitet, hvis vi ikke gør det.

Det er ogsaa for mig af afgørende Betydning, at vi faar et mindre Universitet. Jeg tror, det er rigtigt, som det saa stærkt er fremhævet, at det personlige Forhold mellem Studenter og Professorer er af den allerstørste Betydning. Man klager over, at der er for mange, der gaar den studerende Vej. Jeg tror ogsaa, at mangfoldige af dem, der studerer videre ved Københavns Universitet, aldrig burde have gjort det, og mange af dem gaar jo ogsaa i Spaanerne. Men er det ikke, fordi Professorerne ikke har noget som helst Kendskab til de unge Mennesker? De unge Mennesker gaar herovre for Lud og koldt Vand, der er ingen, der tager sig af dem.

Jeg bebrejder ikke Professorerne dette, for de kan simpelt hen ikke komme i dette personlige Forhold til de unge, men adskillige af de unge skulde jo have været advaret straks ved Begyndelsen af deres Studieaar mod at gaa videre, fordi de ikke egner sig dertil. Det kan man gøre ved et lille Universitet som det, der bliver Tale om i Aarhus, hvor man har det personlige Kendskab til Studenterne.

Der er heller ingen Tvivl om, at det for hele Arbejdet er af den allerstørste Betydning, at der kan komme et personligt Samarbejde mellem Professorer og Studen-